

DELO ZA SLOVENCE

Prava resnica za narod

Št. 26.

17. Decembar 1942.

Izide vsakih štirinajst dni

DOGODKI PO SVETU

Borba Darlan-De Gaulle

Potem ko so se odlikovali z izdajstvi na škodo svoje domovine in proti svojemu narodu, ker niso znali kaj bi se počeli po verolomnem izdajstvu napram njihovemu staremu Vojskovodji, ki predstavlja pravo Francijo, izpostavljajo nekateri francoski generali, z medsebojnimi borbami za dosego mesta vrhovnega zapovednika v izdajniškem taboru, njih domovino v res žalostno situacijo.

Generalu De Gaulle, kateri je prvi prešel na stran sovražnika svoje domovine, in je nastopil proti svojim lastnim sodržavljanom, se pridruži sedaj poznani admiral Darlan, ki je barbarsko ubil svoje bivše podložnike. Položaj ni baš enostaven, kajti prehiteno od De Gaulle, ni bilo Darlanu mogoče tako hitro najti sredstva za svoje imenovanje poglavarja katere si bodi politične struje stare Francije, premagane in izdane. Imenovat se je za poglavarja svobodne Francije v Pétain-ovem imenu, kateri pa ga je isti dan obsodil kot izdajalca domovine in mu odvzel francosko državljanstvo. Brez značajno se ni zavzel proti tej pravični odločitvi svojega poglavarja ter je nadaljeval svojo izdajalsko pot za totalno uničenje francoskega imperija, katerega so vlade Osovine blagohotno pustile nedotaknjene za dobrobit Francije, da bi se zamogla bolje prilagoditi političnem podnebnju v novi Evropi.

S svojim nesramnim činom, je Darlan dal poslednji udarec svoji domovini ter primoral, s svojim ravnanjem, da je Osovina opustila njeno dobrohotno držanje, ki je dovolilo Pétainu svobodo in samostojnost v znatnem delu Francije. Darlan je primoral Osovino, da je vojaško zasedla tudi ostale francoske pokrajine, da bi se preprečila celotna propast francoske države in njene izključitve iz Evrope.

De Gaulle se je uprl akciji Darlana. Ali ne v obrambo svoje domovine, pač pa samo v obrambo svoje pozicije ali pravzaprav svoje plače, katero mu daja London, da pozabi svojo ostudno vlogo z izvršenim izdajstvom za 30 denarjev Juda Iskarijota. On se je zoperstavil vladanju Darlana ter zahteval, v imenu svoje prioritete v izdajstvu, njegovo odstranjenje od mesta poglavarja francoske Afrike, ki je kontrolirana s strani anglo-amerikanskih čet.

Londona vlada se je postavila na stran De Gaulle, katerega je lažje zadovoljiti finančno; tudi moskovska vlada je istega mišljenja. Združene države pa, ki imajo pohlepne želje na zasedene pokrajine, so se postavile na stran Darlana, akoravno so izjavile, da sodelovanje z njim ni definitivno temveč samo začasno. S tem je že stvorjen predpogoj za bodoče izdajstvo proti onemu, kateri jim je sedaj pomagal. Takšna je pač usoda izdajalcev.

VOJNA

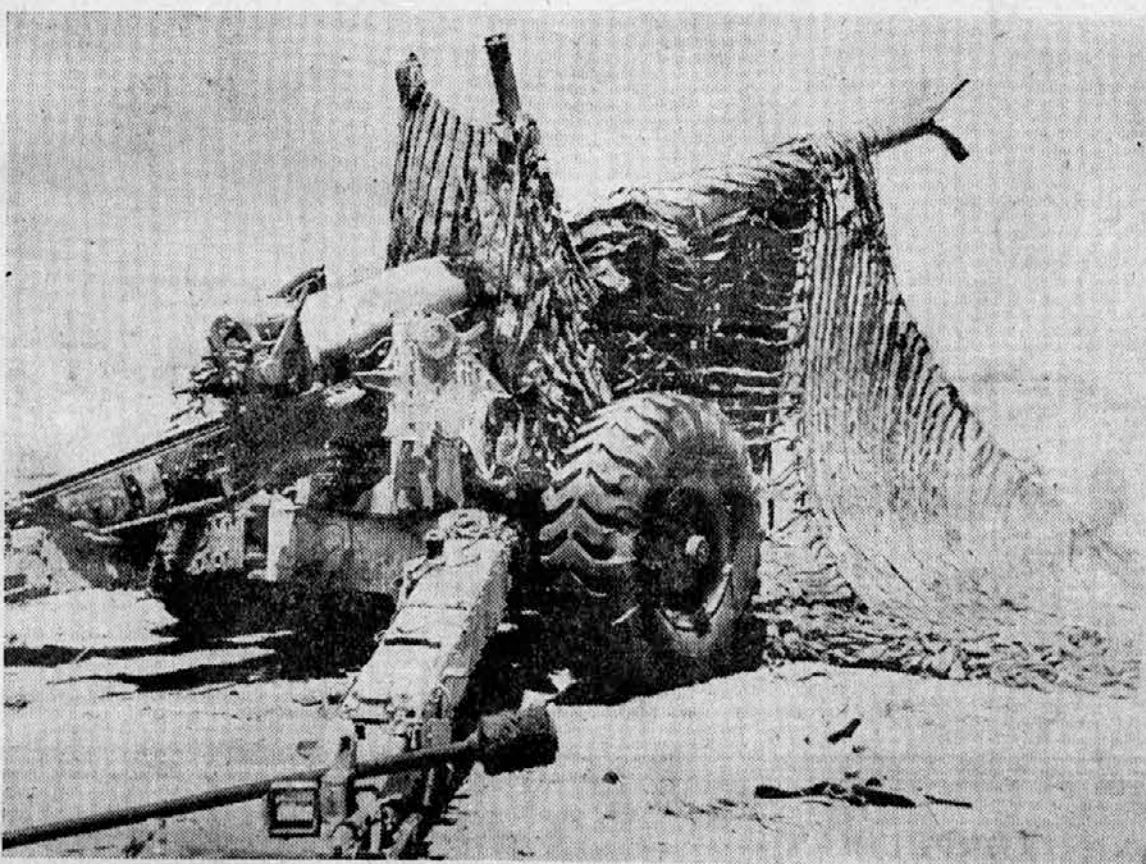
pri Salomonskih otokih

Ze dolgo vrsto mesecev se vodijo pomorske bitke pri Salomonskih otokih, ki bodo odločile nadmoč ameriške ali japonske mornarice. V te pomorske bitke se spuščajo z vso srditostjo tudi zrakoplovne sile obeh nasprotnikov. Poročila, katera prihajajo do nas so vedno drugačna, kar je odvisno od raznih virov. Amerikanci, ki izkoriščajo neizmerno daljavo od pozorišča bitke, radi česar so zanikanja težka in počasna, dajajo poročila o nepreslednih velikanskih zmagah, katere so vsaki krat odločilne za izločitev Japoncev iz onega morja. Medtem pa takoj sledijo nova poročila o novih odločitelnih zmagah. Položaj je torej vedno v polnem razvijanju in se opaža, da so se Japonci, navzlic velike oddaljenosti od svoje domovine, močno učvrstili v onih krajih in da se jih ne more več odstraniti.

Na podlagi zadnjih novic izhaja sedaj novi dogodek. Stopile so namreč v bitko tudi one vojne ladje, ki so se nahajale v Atlantiku. Razume se da slavne zmage niso bile nikdar preveč sijajne, ako je Amerika bila primorana poslati del svoje atlantske mornarice, toliko potrebne za obrambo konvojov izpostavljenih napadom podmornic Trojnega pakta na potu med Ameriko in Evropo

ter Ameriko in Afriko. To pomeni, da je v tem trenutku nevarnost večja na Vzhodu in da vojne ladje, ki so predstavljale mornarico Pacifika, ali ne obstojajo več ali pa je njih število nezadostno napram premoči japonske mornarice. S tem se potrjuje natančnost japonskih poročil o delnem

uničenju ameriške vojne mornarice v onih vodah. Izginile so bojne ladje in nosilke zrakoplovov, katere je treba brezpogojno nadomestiti ako se hoče preprečiti Japoncem, da bi imeli pristo pot za napad na Avstralijo, ki se vidi obkoljena s strani carskih japonskih sil.

Uničeni teški angleški topovi.

7. decembra 1941.

7. decembra preteklega leta ob 14.20 popoldne, je japonski poslanik v Washingtonu predal ameriškemununanjemu ministru noto, ki je vsebovala odgovor Japonske na prejšnji ameriški memorandum; bila je izrečna napoved vojne s katero so Japonci brez daljnjega odbila ameriške zahteve ter jih tako razkrinkali. Minister Cordell Hull se ni še zdramil od te iznenade, ko je dospelo poročilo da so Japonci napadli pomorsko oporišče Pearl Harbour.

Od tistega dne je že minulo eno leto in samo na predvečer obletnice se je Ameriško vojno ministerstvo odločilo govoriti (ali samo deloma) o izgubah ki jih je pretrpela v onem dogodku ameriška vojna mornarica.

Objavljene izgube: pet izmed najboljših bojnih ladij, dve ladij za spuščanje min, eden veliki dock, 177 aeroplanov in 2117 mrtvih.

To so ameriške izgube, objavljene po presledku enega leta.

Zakaj pa čakati toliko časa za razglasiti resnico?

Mogoče, da je bila resnica preveč nevarna, da bi se takoj objavila. Bilo je potrebno pripraviti preje ameriško javno mnenje in ga prepričati, da so Združene države sposobne izdelati ladje vsako uro, vsako minuto, in da potapljanja ne bodo nikoli uplivala na možnost mornarice.

Tako, preje nego je prišlo do velikega priznanja, je vlada v Washingtonu izjavila da so vse ladje, izven «Arizona», poškodovane ali potopljene, pri Pearl Harbour, že zopet vstopile v službo in da je vojna mornarica v Pacifiku močnejša kot je bila pred letom dni. Vseeno se pa del atlantske flote premesti v Pacifik!

Ali tudi brezobzirnost ima svoje meje! Nove in strahovite izgube, katere je zadala japonska ameriški mornarici v štirih velikih bitkah pri Salomonskih otokih, potrjuje brezpogojno, da je sila

ameriške mornarice v Pacifiku po enem letu zelo oslabela in da postaja vsaki dan vedno bolj nespособna, da bi preprečila Japoncem odločilno akcijo v onem morju, na katerem so američani, po njihovih bahatih izjavah, imeli vedno in izključno premoč.

EL AGHEILA OBRAMBENA LINIJA

Osma angleška armada, po svojem zmagoslavnem napredovanju v Egiptu in Cirenaiiki, se je že pripravljala da bi zasedla Tripolitaniijo in predvsem mesto Tripolis. Medtem pa poslednja poročila dokazujejo vedno bolj, da v operacijah tiste armade nekaj ne gre preveč gladko. Nič več se ne govori o zmagoslavnem napredovanju. Nič več se ne omenja o razčiščevanju položajev in onemoglih oddelkov. Poročila so kar naenkrat menjala zmagoslavno narečje. Pravi se o trenutni pauzi, po kateri bi britanske sile zopet nadaljevale svoje napredovanje proti Tripolisu. Angleška propaganda, katera je takoj v začetku prerokovala izločitev Osovine iz Afrike in konec njih oboroženih sil, ki se nahajajo med dvojnimi kleščami osme in prve zavezniške armade, je postala kar naenkrat čeravno ne pesimistična vsaj bolj oprezna.

Mnogo se že govori o močni obrambeni liniji El Aghella, kjer je treba obvladati večje potežkoče kot one pri El Alamein. Govori se tudi o močnih pojačanjih katere je prejel Rommel in italijanske posadke, katere se vedno razpolagajo z zadostnim številom mož in sredstev. Ponovno se potrjuje da so Osovinski vojaki zelo vztrajni in da ne zapustijo kar tako lahko držanih postojank. V oficijelnih poročilih se opaža tiplična vest o «nikakih posebnih dogodkih», kar pomeni gotovo izgubo številnih tankov in ljudi, ki so se preveč približali posadkam ki dobro stražijo Osovinska področja.

Kratke vesti iz celega sveta

TOKIO — V prvi, drugi in tretji pomorski bitki pri Salomonskih otokih so izgubile Združene države 64 edinic brodogradnje svoje vojne mornarice, katere so jim bile potopljene. Med temi: 3 oklopnjace, 4 letalo-nosilke, 30 križark, ter 18 torpedovk; 94 edinic brodogradnje težko poškodovanih med katerimi 3 oklopnjace, 4 letalo-nosilke, 5 križark, 13 torpedovk. Poleg tega je bilo uničenih 850 ameriških letal. Napram tem znatnim izgubam, so imeli Japonci neznatno škodo.

ERZERUM — Da bi jim čim lažje uspelo zamenjati Angleže pri nadziranju petrolejskih vrelcev v Iranu in Iraku, so začeli Rusi dobavljati orožje plemenom iz pokrajine Kurda. S hujskanjem jih hočejo spraviti v boj proangležem.

BUENOS AIRES — Tekom enega leta je poginilo v Združenih državah 44.500 ljudi vsled nesreč, ki so se dogodile v tovarnah za vojni material; ranjenih ali poškodovanih pa presega število milijona delavcev.

ANKARA — Med severo-ameriški vojaškimi oddelki, ki so se izkrcali v Egiptu, se nahaja tudi veliko število črncev. Ta okolnost je izzvala veliko ogorčenje med civilnim prebivalstvom.

LISABON — V nekem večernem lokalu v Bostonu je izbruhnil velik požar, ki je uničil celo zgradbo, ter se razširil s tako brzino, da je v plamenih našlo strašno smrt nad 700 ljudi, med katerimi več odličnih oseb, umetnikov, dostojanstvenikov in bogatinov.

BERLIN — Angleški admiralitet je priznal, da delujejo nemške podmornice v tako velikem številu, da nastopajo kar v skupinah.

ANKARA — Situacija v Egiptu postaja vedno bolj resna, ker preti nevarnost, da bi moglo priti do velikih štrajkov. Nekje so že izbruhnili in policija je morala intervenirati.

SANGAJ — Velika napadalna delavnost, katero so podvzele ameriške in avstralske čete na Veliki Gvineji proti Japoncem, zaustavila se je pri Buni, ker je naletela na močan odpor poslednjih. Akcija je ostala brez uspeha.

BERLIN — Nemško letalstvo je oborilo in uničilo na ruskem bojišču nad 2100 sovjetskih letal.

TANGER — Admiral Darlan je proglasil samega sebe za glavarja Francoske države. Ta čin je izzval na Angleškem veliko ogorčenje in nezadovoljstvo, tako da ni angleška vlada sploh vzela na znanje Darlanovo obvestilo.

ALZIR — Po vesteh, katere prihajajo iz Francoske severne Afrike, ameriške čete, katere so zasedle ona področja, vrše vsakovrstna nasilja napram tamošnjemu civilnemu prebivalstvu. Alžirske ječe so polne arabskih rodoljubov.

TOKIO — V prvem letu vojne so Japonci potopili 11 sovražnih oklopnjace, 13 letalo-nosilk, 41 križark, 38 torpedovk, in poleg tega so težko poškodili še daljnih 127 edinic sovražne vojne mornarice, med temi 11 oklopnjace, 4 letalo-nosilk, 20 križark in 19 torpedovk. Nadalje so potopili še 394 trgovskih ladij za skupne dva in pol milijona tonaže ter zaplenili drugih 510 trgovskih ladij.

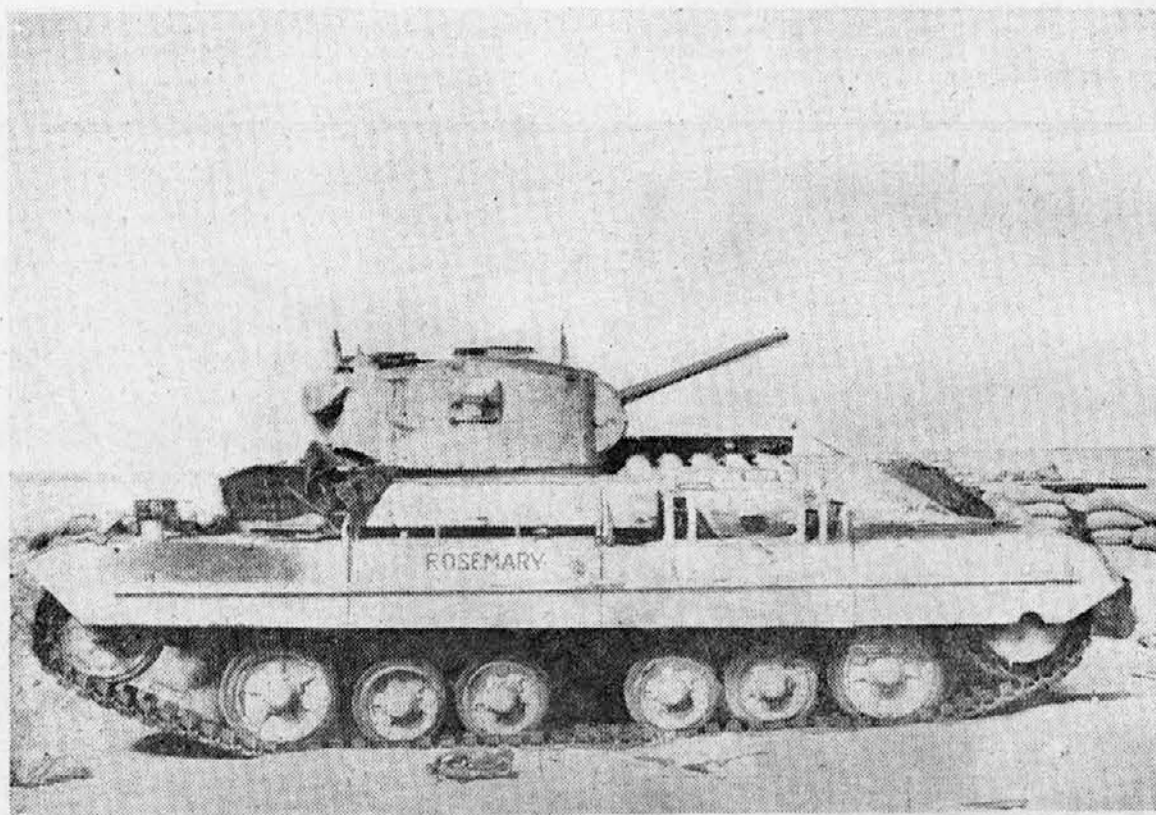
ALZIR — Vedno bolj globok postaja razdor in nesoglasje med admiralom Darlan in generalom De Gaulle, kajti prvega podpirajo Amerikanci, drugega pa Angleži.

DAKAR — Guverner Francoske Severne Afrike, Boisson, je pristal k novi vladi admirala Darlana, ter je stavil na razpolago zaveznikom pomorsko oporišče Dakar.

BOMBAY — Povsod se javlja o napadih in spopadih v raznih krajih v Indiji. Posebno se to pojavlja v pokrajinah Ohissa in Bengala.

KAIRO — Uvedena je omejitev prodaje na živčne nakaznice tudi za mnoge druge potrebščine, med katerimi se nahaja tudi sladkor in petrolej, katerih je bilo do nedavno v izobilju. Tudi cena kruhu je znatno poskočila.

TEHERAN — Med sejo v narodni skupščini je ljudstvo vdrlo v dvorano ter javno napadlo poslance z obtožbo da so se na škodo domovine prodali Angležem.

Angleško-ameriški tanki uničeni na libijskem bojišču.

TORPEDIRANJE LADIJ REDEČEGA KRIŽA

Eno drugo italijansko ladjo rdečega križa, «Città di Trapani», je angleško letalstvo torpediralo in potopilo. To je nova krutost, katero je treba dodati dolgi vrsti sličnih sijajnih akcij, ki predstavljajo edino le ponos angleške avijacije.

Nobeden izgovor ne more biti zadosten za opravičiti nečloveški čin ki je simptom brezmejnega jeze, katera pride do izjave samo z nasiljem proti stvarem ali osebam ki se ne morejo braniti.

Napadi na civilno prebivalstvo s hotečo brezbriznostjo za vojne objekte, potoplenje številnih ladij rdečega križa in zadnji napad na mesto Napoli, ki je iznenadilo prebivalstvo na ulicah, so jasni dokazi te velike jeze ki napravi človeka sposobnega za najbolj nečloveška dejanja in ki lahko povzroči tragično poostrenje vojnih sistemov.

Kakšen naj bi bil vzrok za torpediranje ladje rdečega križa? Samo želja da bi se sovražnik nahujškal in da bi se njegova odporna moč oslabil, more siliti angleže da se poslužujejo teh podlih in izzivalnih sredstev.

Italijanski narod ne bo pozabil vsega tega in ob zaključitvi računov, bodo premagani odgovarjali tudi za vse podlosti, izvršene s tako veliko krutostjo. In računi ne bodo pač malenkostni!

Osovina v severni Afriki

Ko so se anglosaksi izkrcali v francoski severni Afriki in so pričeli s pohodom prve armade proti Tuniziji, že zasedeni s strani Osovinskih čet, niso zavezniki niti za trenutek premislili, da bodo našli tako trdovraten in nevaren odpor.

Bliskovito napredovanje Osme Armade na vzhodu, je po njihovem mnenju povzročilo isto-

tako bliskoviti beg italijansko-nemških čet, kar se je moralo zaključiti s popolnim porazom Osovine v Afriki, Angleži bi bili takrat prav lahko dospeli v Tripolis in v Tripolitaniji bi se bili združili mogočni armadi, potem ko bi bile popolnoma uničile ostale Osovinske divizije. Kako naj bi se mogli Italijani izogniti tej novi veliki nevarnosti prihajajoči iz zahodne strani, ko jim ni uspelo vzdržati pritisk armade Generale Montgomery-a? Istočasni in močni napad v hrbet sovražnika bi moral povzročiti samo veliko konfuzijo in komplektno propast.

Angleška propaganda je takoj pričela izjavljati, da čim bodo Italijani in Nemci odstranjeni iz Libije, bodo pričeli za Italijo zelo žalostni časi, kajti iz afriške obale bodo lahko kadar bodo hoteli, napadli z letalstvom mesta in oporišča južne Italije, kjer bodo sejali uničenje in smrt.

To se je dogajalo prve dni ofenzive, ko se čete prve armade niso še srečale z Osovinskimi oddelki in so se Angleži radostili ker jim je uspelo pregovoriti šibke francoske posadke, da so jih pustili izkrcati se in prehoditi njih področja.

Medtem pa je Osma Armada zaustavljena pri obrambah El Agheile in Prva Armada že del časa brezuspešno deluje med Tunisi in Biserto. Angleška pomorska oporišča v francoski Afriki pa so neprestano bombardirana s strani Osovinskega letalstva, ki uničuje zavezniško trgovsko in vojno ladjevje.

Zelo nevarno igro so pričeli anglo-amerikanci v Francoski severni Afriki. Ako se je našla močnost izkreavanja močnega ekspedicijskega korpusa — navzlic velikim izgubam povzročenih od Osovinskih podmornic — ne bo ravno tako lahko oskrbovanje čet ki se borijo tako daleč od svoje domovine in celo od pomorskih oporišč.

Ako ne bodo zavezniki sedaj uspeli uničiti italijansko-nemške sile, se bodo lahko sovražniki Osovine brez daljnega odrekli svojim sanjam zmage ter vknjižili v njih korist novi in odločilen poraz.

Bombardiranje mesta Napoli

Angleška avijacija je dodala novo stran svojemu barbarstvu. Bombardiranje mesta Napoli je karakteristični pojav delovanja plemena ubijalcev nedolžnih narodov. Z izdajstvom in z zvitostjo so prišli nad mesto. S krutostjo so zadeli in s cinično nakano so hoteli opravičiti na najbolj neumni način svoje ubijalsko dejanje. Njihovo opravičilo, da so zadeli vojaške objekte je brez podlage v razmerju s civilnimi žrtvami. Ni mogoče, da se je iskalo vojaške cilje in obenem ranilo in ubilo približno štiristo oseb, ki so mirno živlele za svoje privatne in družinske posle.

Število mrtvih je tudi povzročeno vsled izdajniškega sistema, katerega so se poslužili, da so prispeli nemoteno na mesto. Dospeli so skoro skupno z italijanskimi zrakoplovi, ki so se vračali iz vojnega poleta proti sovražnikovi mornarici. Tako so imeli priliko iznenaditi in preprečiti takojšnjo reakcijo protizrakoplovne artilerije, predvsem pa iznenaditi civilno prebivalstvo, katero ni znalo o preteči nevarnosti in ni moglo pravočasno opustiti svoje posle in se zateči v sklonišča, ter je tako ostalo izpostavljeno barbarskemu napadu angleških zrakoplovcov, ki je enostavno streljalo na ljudi s strojnimi puškami. Delavci, ženske in otroci ubiti od sovražnih strojnih pušk, to so vojni in vojaški objekti katere išče angleška avijacija in jih je tudi našla. Vse te račune bo pa treba poravnati in božja pravičnost bo dosegla te ubijalce, ki se pod masko hlinijo kot branilci narodov, medtem ko dokazujejo z dejstvi kako drugačni so njih resnični nameni. Oni hočejo uničiti celokupno civilno prebivalstvo, ki dela v redu in s pogumom za osvobodjenje Evrope od judovskih izkoriščevalcev in njih komunističnih slug.